

Ljubav u New Yorku

Neki dan u New Yorku vozim se s prijateljem u taksiju. Kad smo izlazili, prijatelj reče: „Hvala na vožnji. Sjajno vozite.“

Taksist se na trenutak zbunio, a onda veli: „Zezaš me, a?“ „Ne, dragi čovječe. Divim ti se kako si smiren u ovoj prometnoj gužvi.“

„Da,“ reče taksist i odveze se dalje.

„O čemu je riječ?“ upitao sam ga.

„Pokušavam ponovno unijeti ljubav u New York“, rekao je. „Uvjeren sam da se jedino tako može spasiti ovaj grad.“

„Kako jedan čovjek može spasiti New York?“

„Ne jedan čovjek. Uvjeren sam da sam uljepšao dan onom taksisti. Pretpostavimo da danas još ima dvadeset vožnji jer je danas s njim netko lijepo postupio. Ljudi, koje će voziti bit će pristojniji prema svojim radnicima, konobarima ili obiteljima. Vjerojatno će se dobro raspršiti barem na 1000 ljudi. Pa to i nije loše, zar ne?“

„Ali ti ovisiš o tome“, kažem prijatelju.

„Svjestan sam da sistem nije jednostavan i da ugodu mogu podijeliti samo s 10 različitih ljudi dnevno. Ako od desetero mogu usrećiti troje, najvjerojatnije mogu posredno utjecati na 3000 ljudi.“

„Teoretski zgodno“, priznao sam, „ali nisam siguran da je tako u praksi.“

„Ništa zato. Nisam ništa izgubio što sam tom čovjeku rekao da dobro radi. Nije dobio ni veću, ni manju napojnicu. Pa što ako moja pohvala i nema odjeka? Sutra će me voziti drugi taksist kojeg moram razvedriti.“

„Poludio si“, rekao sam.

„Proučio sam problem. Ono što se čini da nedostaje poštanskim službenicima, osim novca, naravno, jest to što im nitko ne kaže kako dobro obavljaju svoj posao. Međutim, ni ne rade sjajno, jer misle da nikoga nije briga kako rade. Zašto im netko ne bi rekao lijepu riječ?“

Šetali smo dalje kraj gradilišta pored petero radnika za užinom. Prijatelj se zaustavio. „Ovo ste stvarno sjajno napravili momci. Mora da je bilo teško i opasno.“

Radnici ga sumnjivo pogledaše.

„Kad će biti gotovo?“

„U lipnju“, promrmlja jedan od njih.

„Da. To je stvarno krasno. Mora da ste vrlo ponosni.“

Otišli smo dalje. Rekao sam mu: „Nisam sreo nikoga nalik tebi još od čovjeka od Manche.“

„Kad ovi ljudi probave ove riječi, bolje će se osjećati. I ovaj će grad imati koristi od njihova zadovoljstva.“

„Ali ne možeš sve sam!“ prosvjedovao sam. „Ti si ipak samo pojedinac.“

„Najvažnije je ne obeshrabriti se. Raditi da ljudi ponovno postanu ljubazni nije jednostavno, ali kad bih uspio pridobiti i druge u svojoj kampanji...“

„Upravo si namignuo posve nepoznatoj ženi“, rekoše.

„Znam“, odgovorio je: „Ako je učiteljica, bit će danas lijepo u njenom razredu.“